

Kr. — jeg gaar ud fra, at det er en normal Familie paa 5 Personer — efter dette Forslag komme til at svare een Gang for alle 4 755 Kr.; til Restformue har han altsaa fremdeles 95 245 Kr. Tabet af disse ca. 5 000 Kr. vil ikke drive en Mand, der ejer 100 000 Kr., fra Gaarden, tilmed naar denne Skat selvfølgelig kan betales i Rater og Afdrag ligesom enhver anden Skat. Det er jo slet ikke Professor Bircks Mening, at man skal komme med Knytnæve og tage alle Pengene med eet Slag. Hvorledes en saadan Skat skal opkræves, vil Livet og de faktiske Forhold byde; men det er klart, at det kan ikke være Statens Opgave bevidst at ruinere sine Borgere.

Det var dette enkelte typiske Eksempel, jeg finder Anledning til at fremdrage, og jeg skal saa ikke dvæle videre ved Venstrepressen; men der er enkelte Medlemmer her i Salen, som har fremsat Bemærkninger om dette vigtige Spørgsmaal, og som jeg gerne vil svare. Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen vilde bevise, at Formuerne bliver værdiløse under denne Beskatning, fordi Skatten vil tage mere, end Formuen afkaster. Nu kan jeg henvisse til det Regnestykke her som Bevis for, at Skatten ikke vil tage mere, end Formuen afkaster; men desuagtet fremstiller det ærede Medlem Sagen saaledes, som om det er en Konfiskation af Formuen, og Tilhørerne her og Folk ude i Landet maa faa det Indtryk, at en Formue under en saadan Formuekonfiskation vil være nogenlunde eller muligvis ganske værdiløs, for naar Staten kommer og konfiskerer den eller dens Afkastning, hvad er det saa værd at have en Formue — saaledes vil Folk ræsonnere. Vel, jeg vil anstille et Tankeeksperiment, som muligvis kan forklare, hvad jeg mener, og muligvis vil faa ogsaa det ærede Medlem Hr. Martin Hansen til at se lidt klarere paa Spørgsmaalet.

Lad os tænke os, at en eller anden Rigmand har siddet paa Galleriet her og har hørt det ærede Medlem Hr. Martin Hansen og andre Talere, og denne rige Mand er gaaet bedrøvet bort, fordi han nu er blevet klar over, at der er ikke mere noget ved at være i Besiddelse af Formue. Han stiller saa en Dag i det ærede Medlems Hus og lægger en Bankbog paa 100 000 Kr. paa det ærede Medlems Bord og siger til det ærede Medlem: Vil du ikke have den Bog, for jeg bryder mig ikke om at have den Formue mere. Vil saa det ærede Medlem Hr. Martin Hansen bortvise Bogen og sige: Jeg bryder mig heller ikke om at have den Bog, for den er værdiløs; Staten

konfiskerer den. Nej, saaledes vil det ikke gaa, for det ærede Medlem Hr. Martin Hansen vil ganske simpelt regne ud, som den store Regnemester, han er, at 5 000 fra 100 000 giver 95 000, som altsaa er tilbage. Jeg tror, at saaledes vilde det ærede Medlem handle; det vilde i alt Fald de allerfleste Mennesker.

Det var nu Venstres Husmand, og det er højst mærkværdigt at se en Husmand saa hjertevarmt, saa emsigt og begejstret træde i Forsvar for Kapitalistinteresserne. Jeg tvivler i høj Grad om, at det ærede Medlems Kammerater i Husmandsforeningerne vil synes om det. Det ærede Medlem skulde gaa rundt i Husmandsforeningerne og holde Foredrag imod Millionærformuernes Beskatning. Bifaldet blev sikkert meget tyndt.

Saa har vi den moderne Nationaløkonom, det ærede Medlem Hr. Rudfeld. Han rykker ogsaa frem. Han siger: Jeg vil have Socialdemokratiets Arbejdsprogram omsat i Tal, Tallene skal belyse, hvad der forlanges, jeg kan ikke nøjes med Fraserne; og derefter fortsætter det ærede Medlem: „Naar man først dertil“ — at man altsaa faar vore Krav omsat i Tal — „saa er jeg tilbøjelig til at tro, at den Socialistforskrækkelse, man taler om, navnlig vil blive en Forskrækkelse for en stor Del af den arbejdende Befolkning, som nu kalder sig Socialister.“ Dette er en højst mærkelig Paastand. Tror det ærede Medlem Hr. Rudfeld da virkelig, at Arbejderne vil vende sig fra Socialdemokratiet, fordi vi kræver en Skat af Folk med en Indtægt af et halvt hundrede Tusinde Kroner og derover? Tror det ærede Medlem Hr. Rudfeld virkelig, at dette Krav vil jage et eneste Menneske bort fra Socialdemokratiet? Det er en af de mest komiske Paastande, jeg nogen Sinde har hørt, og den bliver saa meget mere komisk, som Arbejderne allerede betaler en uforholdsmæssig Skat, idet de nemlig betaler Skat af alt, hvad de tjener; det kontrolleres omhyggeligt. Nej, Arbejderne vil ikke vende sig fra os. Det er ganske givet. De vil i høj Grad sympatisere med, at vi netop har rejst dette meget vigtige Krav. Men Arbejderne vil tillige betragte det som en ganske mærkelig Modstand, der øves af dem, der har de store Formuer.

Maa jeg saa vende mig til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt. Han sagde ligeledes lidt — det var nu ikke mere end et lille beskædent Pip, men det var dog en Røst imod Arbejderne og for Kapitalisternes dyrebare Interesser. Jeg vil blot